

Karl havde opsparet nogle faa Hundrede Kroner. Disse Penge anbragte han i denne Hedelod, og nu efter 30 Aars opslidende Arbejde med denne Hedelod var han naaet saa vidt frem, at han ejede 150 Kr., men til Gængæld skyldte 200 Kr. bort. Han rejste saa ind til Silkeborg i Haab om at faa en Alderdomsunderstøttelse, som han i saa høj Grad var berettiget til at faa, og som han sikkert ogsaa vil faa tildelt i en saa vid Udstrækning, som Forholdene tillade det. Hvis man fra Statens Side havde ydet denne stræbsomme Mand en passende Understøttelse til det Arbejde, han var beskæftiget med, og ydet det paa den rette Tid, er der ingen Tvivl om, at han vilde kunne have naaet at faa et større Udbytte af sit Arbejde end det, han nu havde opnaaet. Jeg vil derfor haabe, at den ny Forening „Hedebruget“, der nu tæller saadant noget som 1,600 Medlemmer, vil øve den fornødne Kontrol, saa at ikke den Hedejord, der ikke egner sig til Opdyrkning, faar godt af Statstilskuddet. Det er imidlertid ikke alene Hededyrkerne, men ogsaa Husmænd og Landarbejdere, der have Krav paa at faa Hjælp af Statskassen, og navnlig mener jeg, at det, som man her i særlig Grad bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, er at søge at lette Adgangen til Jord for disse Landarbejdere saaledes, at de kunne komme i Besiddelse af et Jordbrug, der kan give et saadant Udbytte, at de deraf kunne leve. I den Retning vilde det sikkert være heldigt, som allerede omtalt, om nogle af de store Gaarde, Godser og Proprietærgaarde maatte blive udstykkede til disse Arbejdere. Bedst var det selvfølgelig, om det skete paa den Maade, at man fra Statens Side tog Sagen i sin Haand. Om man derved fik nogle færre Godsejere og Proprietærer, vilde Landbruget neppe lide derunder hverken i Anseelse eller i økonomisk Henseende, og samfundsmæssigt set vilde der vindes meget ved, at man fik disse smaa selvstændige Hjem.

Et Spørgsmaal, som hænger ret nøje sammen dermed, nemlig Tyendespørgsmaalet, kunde man maaske ogsaa faa løst ad denne Vej. Det, at det ældre Tyende paa Landet fik Udsigt til let at komme i Besiddelse af en saadan Jordlod, vilde utvivlsomt give Lyst til at tjene, og derved aabnedes der maaske en Mulighed til at komme bort fra den meningsløse og uretfærdige Tyendelov, vi have for Øjeblikket. Tyendekommissionens Betænkning vil forhaabentlig komme til at foreligge inden længe,

og kunde man i Forvejen ved Statstilskud og Statsforanstaltninger bane Vejen for dette Spørgsmaals Løsning, tror jeg, man samfundsmæssigt set havde opnaaet ret meget. Det er nemlig ikke Ulyst til Arbejdet, der gør, at det til Tider kan være vanskeligt at faa den fornødne Arbejdskraft paa Landet. Grunden er sikkert, at der bydes en saa ringe Løn for det Arbejde, at den ikke indeholder nogen Tillokkelse til at søge det. Der tales saa tidt om Arbejdets Velsignelse, men for Arbejderen er den største Velsignelse dog det Udbytte, han faar af sit Arbejde, og det er i mange Tilfælde saare beskedent ved Landbruget, det tror jeg, adskillige af dette Tings Medlemmer ville give mig Ret i.

Socialdemokratiets Bestræbelser gaa her ud paa at indrette Forholdene saaledes, at Udbyttet i højere Grad, end nu er Tilfældet, kan tilfalde dem, der arbejde. Dette Krav har vundet Tilslutning hos Arbejderbefolkningen saavel paa Landet som i Byen. Det er det reelle i vor Politik, og det lader sig ikke bortforklare ved et Spørgsmaal som det, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) forleden drog ind i Debatten, og som han med saa stor Dybsindighed gjorde til Genstand for en længere Betragtning, nemlig Spørgsmaalet om, hvem der skulde beforders med Statsomnibussen i den socialistiske Stat. Maaske kan et saadant Emne i Øjeblikket mere Reformpartiets Tingmænd. Jeg tror ikke, det i særlig Grad vil mere Vælgerne og heller ikke Reformpartiets. Det forhold sig nemlig heldigvis — som den højtærede Indenrigsminister udtalte i Dag — saaledes, at Vælgerne udmærket forstaa at finde det reelle i de forskellige Partiers Politik. At Vælgerne have fundet det reelle i Socialdemokratiets Politik, viser den Fremgang, vi havde ved sidste Valg, og det skal ogsaa nok vise sig i Fremtiden ved Socialdemokratiets Fremgang under de kommende Valg.

Jensen-Knudstrup: Jeg antager, det falder ret naturligt, at jeg gør nogle Bemærkninger i Anledning af den Sag, der er rejst mod forskellige Børnehjem og Opdragelsesanstalter af det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe). Det falder ret naturligt, fordi jeg i en lang Aarrække har haft med vanskelige Børn at gøre og i det sidste Par Aar har aflagt Besøg paa saa godt som alle danske Børnehjem. Det giver mig Anledning til at tage Del i Sagens Behandling her i